

Kalender Sever

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.12.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

***** Güldün mü Güneş Gibi Güleceksin**

I.

Güldün mü güneş gibi güleceksin
Çatlamalı orta yerinden karanlık
Erimeli görenin yüreğindeki buz
Göz kadar adil,
Gözyaşı kadar dürüst,
Işık kadar sağlam,
Güneş kadar temiz,
Yani en iyi
En eski iki arkadaş değil midir gece-gündüz
Çağlar boyu memesinden kara emdiğimiz
Karanlığın kıymetini de bileceksin
Yani sevdin mi gece gibi seveceksin
Bir an,
Karanlığın ucunda ağaran güneş kırığı saçına
Yüz sürmek için
Anlının orta yerinden vurulmak pahasına
Güneşin uğruna her sabah
Bir daha bir daha öleceksin

Öğrettin mi güneş gibi öğreteceksin
Işığa doğru nasıl iz sürerse tohum
Topraktan nasıl haykırırsa filiz
Nehirleri pırıl pırıl
Yeşil gölleri tertemiz
Mavi denizi düpedüz bulutların ayağına götüreceksin
Gökkuşuğu altında kara buluta yağmasını
Dört mevsim
Yedi kıt'a üç okyanusa
İklimini öğreteceksin

Okullarda geceyi
İnsana gece gibi sevmesini
Buluta rüzgar binmeyi öğreteceksin
Dört mevsim
bir iklim
baharı yüreklere süreceksin

Karanlığına aklına gireceksin
Güneşi geceden öğreteceksin
Güldün mü güneş gibi güleceksin
Sevdin mi gece gibi seveceksin

II.

Güneştir geceden öğrendiğimiz
Aslında karanlıktır gördüğümüz

Kalender Sever

Akar Gider Arsız Hayat

Bir damla yaş durur gözünde
Acır damağında her tat
Ölüm gelir başım üstüne
Akar gider arsız hayat

Bir buluttun gökyüzünde
Bindiğin rüzgardan bir at
Mevsim mevsim ülke ülke
Akar gider arsız hayat

Yarin başını koyduğu o dizde
Romatizma sızlar şu saat
Bir parıltı yanar söner gözünde
Akar gider arsız hayat

Yemişi bin bir biçimde
Her biri bir giz taşır içinde
Bebek gibi sallar dizinde
Akar gider arsız hayat

Kalender Sever

Al sat

Güneş pırıl pırıl
Gök buz mavisi
Canı sıkılan adam gibi rüzgar
Yapraklarla oynuyor hafiften
Yok efilesi

İbrahim Urfalı
Evli
Bir çocuğu var
İbrahim tershane işçisi

İbrahim Dünyalı
İnsan
İki gözü, iki kulağı, iki eli var
Ağız var dili yok
İbrahim bu yüzyılın kölesi

Bir resim karesinde İbrahim
Dört gençten biri
Burası Türkiye
Bir tuzla tershanesi

İbrahim tershane işçisi
Bütün derdi
Bir kuru ekmek
hepsi...
Velhasıl
Doğarken umurunuzda değildi ki
Olay olsun ölmesi

Milyon dolar bir lüks yat
Yanında Otuz Türk Lirasına bir hayat
Liberal ekonomi değil mi
Her şeyin bir fiyatı var
Al-sat

Kalender Sever

Anadolu

Nisanda meyve ağacı budarız
Alı al moru mor
Aralıkta çocuk asarız
Tip ilerledi
Büyütür yaşını doktor

Mayısta delikanlı...
"Haziranda ölmek zor "

Ekimde anız
Temmuzda insan yakarız
Kına gibi
Katilimizi avucumuzda saklarız

Kalender Sever

Anlamıyla Oynadım Ay Işığının

Gözlerin deniz mavi
Ayakların mavi yosun
Günbatımı kızılığında demledik özlemi
Ben ve deniz
Sen yoksun

Yıldızlar ıştır bir bir
Gökyüzü saçların gibi karışır
Bir aynadır ay
Yüzüne tutulu

Anlamıyla oynadım
Ay ışığının
Sevgilim diyorsun
Her ışığında
Ne var ki
Sen bunu bilmiyorsun

Kalender Sever

Anne

Bir mevsim sersem ayaklarına
Elbette baharı istersin
Dağ dağ kokar
Renk renk gülersin

Bir mevsim sersem ayaklarına
İster misin?
Her pınarına güneşle beraber
Bir çift ceylan insin
Çam dalı
Çiğ tanesi
Gelincik kırmızı kanasın
Bir mevsim sersem ayaklarına
Üstüne bir sen
Bir bulut titresin

Bir mevsim sersem ayaklarına
İçinden lodos olmak istersin
Nerde bir çocuk ölse
Deniz yüreğin gibi kabarıp
Kıyıları döversin
Bir mevsim sersem ayaklarına
Hıçkırıklarını rüzgarlara gömersin

Bir mevsim sersem ayaklarına
İçinden en çok güneşe benzersin
Güneş gibi sen de bir tanesin
İçimi ısıtır gülen yüzün,
Dilerim, güneş gibi her gün sen de gülersin
Bir mevsim sersem ayaklarına
Elleri öpülesi

Bir mevsim sersem ayaklarına
Saçların kara gecesi
Yıldızları tutuşturursun gözlerin
Tepelere ay doğmadan öncesi

Bir mevsim sersem ayaklarına
Elbette baharı istersin
Her bakışımda bir çiçekle
Gözlerimden öpersin

Kalender Sever

Armutalan'da 3 gün 4 gece

.....

Geceleri Armutalan'da
Yıldızlar yere değer
Güneş yükselir selvi boyu
Evleri hala dağlar gölgeler

.....

Kalender Sever

Asıl Olan

Gelincik kırmızı kanatır
Toprağın yanağını.
Açan her zambak
Beşbelli beyaz bir yaradır.
Dağ doruğundan gelen deli rüzgar
Uçurumların bilediği korkuları
Kuytulara anlatır

Ey hat!
Toynakları yerden ışık toplayan at gibi
Dörtnala geçti hayat

Belki en büyük hakikat, var olmaktır
Fakat,
Asıl olan farkına varmaktır
Dört mevsim güneş aklında
Yağmur kalbinde rügara inat
Bir bulut gibi
Evrende kendini unutmaktır

Kalender Sever

Ayrılık Acıyı Anlatır

Sevmek ayrılığı
Ayrılık acıyı anlatır
Acı bir güldür dört mevsim
Açar-solar
kanatır

Elini tutmak uzağı
Uzak seni anlatır
Özlem bir giysidir geceden
Ay ışır
Yürek kanatlanır

Tenin kar beyazı
Kar beyazı anlatır
Güneş doğar
Gümüş dere akar
Sevmek bir giz
Sevmek
Hayattır

Kalender Sever

Baharı Hüzün

Yol yokuşa sardı
Baharı hüzün
Hepsi bir şarkıydı
Bitti
İki gözüm

Yıldız sağnağı başlar
Bittiği yerde sözün
Sonsuzluğuna akar
Her can
Karanlığında gökyüzü

Kalender Sever

Ben Bir Söğüt Ağacıyım

Ben bir söğüt ağacıyım
Bir sarmışık yürür kuru dalımda
Pay ettim serçelere acımı
Altımda su akar gümüş yanar
Güneş tararken saçımı

Ben bir söğüt ağacıyım
Dal dal yaprak yaprak
Kurudum bir bahar üstü
Çürüdü köklerim bir bir
Sonra rüzgar da küstü

Ben bir söğüt ağacıyım
Ayakta ölür ağaçlar
Bir ağıttır o gün, şafak
Akşamüstü yağmur çiseler
Islanır, kokar toprak

Ben bir söğüt ağacıyım
Elim kolum kuru dallar
Bu ağıt sizin için ey...
Sizin için ağlayamam
Ağlamasını bilmez ağaçlar

Kalender Sever

Beni İçeri Tıktılar

Gelirken
Tıraş takımı
Beş on da kağıt getir
Güzelim
Beni içeri tıktılar

Tek tesellim
Sakalım
bayağı gür
Seyrek ama
Sanki tel tel demir
Kara
bitek
ve özgür

Kalender Sever

Bir ana

Bir kuş yuvası
Maviye değen
Başı rüzgarda, bir ulu servi
Ağaç kırılrsa
Yuva dağılrsa
Servi rüzgara şarkı söyler mi?

Biricik gözbebeği
Yitip giden
Bir ana, yüreğinde bir mermi
Mevsimler aksa
Yıllar sonra
Zaman yüzündeki acıyı siler mi?

Kalender Sever

Bir Kapı, Bir Kadın

Bir kapı,
Bir kadın
İlk kelime zor adım
Fırtınadan önce gibi
Bütün pencereleri kapadım

Varmak ister her patika
Yolcunun gittiği yere
Türküsunü de paylaşır
Acı su, ekmeğini de

Yalnız ağaç
Kırık dal
Son uzanan elden kalma
Tatlı bir sızıdır hala
Rüzgarları okşamasa da

Bir kapı
Bir kadın
O çalması
Ben açmadım

Kalender Sever

Bir Nehir Olmak İsterim

Bir nehir olmak isterim
Kar suyundan beyaz içen
Her sabah güneş doğarken
Bir ocuğun düşünden geçen

Bir nehir olmak isterim
Savaş meydanlarını ikiye bölen
Geçtiği her ova bir yeşil deniz
İnsanı dört mevsim yüzü gülen

Bir nehir olmak isterim
Aklında mavi bir türkü
Sirtında bir bulut yüklü
Gkkuşağının altından geçen

Bir nehir olmak isterim
Gözüne güneşin şavkı düşen
Kolları dört bir yanı saran
Yatağında yüzyıllardır sevişen

Bir nehir olmak isterim
Korkuları köprü köprü blşen
Gecenin en karanlık yerinde
Bir türkü gibi dilime düşen

Kalender Sever

Bir Şey Hariç

Şiir öyle bir el ki,
Bazan avucunda tuttuğunu sunar
Bazan da arta kalanı
Bir mevsim gibi her Şeyden anlar
Bilir
Bir Şey hariç: Yalanı

Yalan öyle bir Şey ki,
Yemiş yüklü dalları ağaçların
Ve açlık hala katili insanların
Oysa ki bir Şiir gibi dört mevsim
Hükmü sürmeli baharın

Öyle bir Şey ki Şiir
Karı baharın
Dağlarında yemiş
Dünya hali her Şey olabilir
Bir Şey hariç:
Ölürken karnı tok olmalı insanların

.....

Kalender Sever

Biraz belki ama sevgi

Canımı acıtıyor artık
Yüregimin yükü
Olur olmaz kanatıyor
Kabuk bağlamış yaralarımı
Türkü türkü

Nice sonra öğrendim
Her şey
Biraz belki
Ama sevgi

Kalender Sever

Bizim Sokak

Simitcinin sesi demler günün ilk çayını
Korna sesinden bellidir geldiği sütçünün
Hurdacının eskiler aşkına yaktığı ağıtla sürer gün
Bizim sokakta yaşam sihirli bir oyundur
Olmayan tek şey, o anki oluyor gördüğün

Simitçi Orta yaşlarda biri
Şartmış gibi
Simitleri sıcak tutmak için
Güler sürekli

Sütçü gençten biri
Uzun boylu ve kibar
Bilir sokakta duracağı yeri

Hurdacı çocuk yaşlarda
Fıldır fıldır gözleri
Kendisinin bile anladığından şüpheliyim
Yinelediği sözleri

Mutlak bir canı vardır her öykünün:
O ve sarkan beyaz petunya
Sütçüyü beklerdi pencerede haftada iki gün
Aylar sonra
Yağmur yağarken bir gün
Kara bir kedi geçti kapıdan
Bir çift serçe havalandı
Aklına düşmeden önce korkusu ölümün

Bir sonraki hafta
Hiç birşey olmamış gibi
Simitci geldi gecti gitti peşisıra sesinin

Hakkını yememek lazım
Söylentiye göre
Allah rahmet eylesin derken sesi titredi sütçünün

Hurdacıya gelince
Ona göre para etmezdi
Arkasından üzölmek bir ölüünün

Kalender Sever

Böyle bir ayrılık yazmadı kitaplar

Ben, Yar ve anahtar
Böyle bir ayrılık yazmadı kitaplar
Ben dışarıda
Londra da Yar
İçerde tek anahtar

Ocak 2006/Ankara

Kalender Sever

Bu memlekette yaşamak

Bu memlekette yaşamak
Dehşet güzel
Ve bir o kadar
Meşakkatli iştir
Örneğin
Japon Doktor Atsushi Miyazaki
Uzak doğudan
Yakın doguya
Hiç tanımadığı İnsanları toprak altından çıkarmak için
Toprak altında kalıp ölmek pahasına
Vana gelmiştir
Ve
Nitekim
Bu topraklarda büyüyen
Bu toprağın suyunu içen gıdasını yiyen
Hıyarın biri
On yedisinde çocuğu
Asmak için
Yaşını büyütebilmiştir

Bu memlekette yaşamak
Dehşet güzel
Bazan rezilce bir iştir

Kalender Sever

Canı Acıyan Mutlaka Geriye Bakar

Dağ gibi ol oğlum
Başı yıldızlara deyen
Karlı
Hayat dolu
Gümüş pınarlı

Ve
Taşı delen bir damla su gibi
Kararlı
Sakin
Sabırlı

Yazıyorum
Zira sözdür uçar
Zaman akar
Canını acıtır kaçırdığın fırsatlar
Geriye baktığında beni göreceksin
Zira canı acıyan mutlaka geriye bakar

Ankara / 4 Mart 2010
Oğlum Önde İlke'ye

Kalender Sever

Çocuklar yıldız yapmıyor

Eskiden yıldız yapardık
Kırpıp kırpıp ay dededen
Çocuklar yıldız yapmıyor artık
Neden?

Çocuklarımız çocuk yapıyor
Anladık
Anlaşılan biz
Yolu çoktan yarıldık

'Asya'ya'

Kalender Sever

Çocuklarımız Belki

Kar kuşatsada yeri
Yürür gizli gizli toprakta tohum
An gelir yıldız yağar
Gecenin zifiri karanlığına
Aldanma oğlum

Çevir güneşe nehirleri
Şür okyanusları mavi
Ovaları yeşil yeşil
Dünya hepimize yeter
Kıt olan akıl
Yemiş değil

Satılan her mermi
Vurur bir beni
Sana göre ben
Bana göre sen
Değil mi?

Çoğaltmak gerek iyiyi güzeli
Nefes nefes
Türkü türkü
Biz göremeyiz
Çocuklarımız belki...

Kalender Sever

Çorba parası ve kökler

İlahi
Köklerinden utanır mı ağaçlar
Ali
Örneğin nar
Her sonbahar
Eğilir
Oper yeri
Dudakları kanar

şervi
Uşümesin diye kökleri
Rüzgardan elleri
Saçlarını yolar
Örter yeri

İlahi
Züğürtsek
Ali
Neyi çözer, inkar
Cebimizdeki para
İki çorba içecek kadar

İki çorba parası
Hepsi o kadar

Kalender Sever

Değişmeyen Yazgı

Eli yok ki
Avuç olası
Yoksulluk bıçak gibi
Kahreden
Sirtının orta yerine saplı durması

Kalender Sever

Denizköy'de bir zeytin ağacının altında

Denizköy'de bir zeytin ağacının altında
Deniz'in kenarında oturmuşuz
Ayın şavkı vuruyor denize
Oya esmer zeytin tanesi
Bir şarkı tutturmuşuz
Parıldayan dalgaların sesi karışıyor sesimize

Denizköy'de bir zeytin ağacının altında
Deniz'in kenarında oturmuşuz
Ay gümüş sini gibi
Koyun üstünde asılı duruyor
Zafer Kirvem iyi nüktedandır
Ordan burdan dem vuruyor

Denizköy'de bir zeytin ağacının altında
Deniz'in kenarında oturmuşuz
Zafer, Nevin, Oya, Çiçek ve ben
Rakı, balık ve buz
Yıl iki bin on üç
Aylardan Temmuz

Denizköy'de bir zeytin ağacının altında
Deniz'in kenarında oturmuşuz
Ne gezi parkı
Ne biber gazı
Ne Kavga
Ne hürriyet
Yalnızca ay ışığı ve sukünet

Kalender Sever

Denizlerin Destanı 2

DESTANI

I.
Uzak,
Çok uzak.
Tepelerin ardında güneş,
Yıldızsız geceye ışıklı tohumlar saçıyordu.
Ankara Ulucanlar'da,
Avluya eğilen sokak lambası,
Bu ne tuhaf şey dercesine,
Darağacına bakıyordu.
Ve lambanın sarı ışığında binlerce yaprak ,
Milyonların kalbi gibi atıyordu.
Ve Deniz,
Cezaevi avlusunda,
Kırılmış selvi dalı gibi,
Sessiz,
Upuzun yatıyordu.

Bir güvercin ürperdi ansızın,
Geceye değdi beyaz kanatları.
Şimşek yaladı penceresini bir evin,
Bir dağ çeşmesinden su içerken yaban atları.

Dudağında tüterken son sigara,
Baktı Yusuf,
Dumanın içinden,
Pencereden sonsuz karanlığa.
Deniz'i duyuyordu.
Ve yüreği,
Yüzbin davuldan bir koro gibi,
Göğsün kafesine vuruyordu.

Bir damla yağ durdu yanağında bir kızın,
Zehirli sarmaşık gibi bedenini sardı kolları.
Yıldızlar silindi bir an göğün eteğinden,
Görünmez bir el bozdu bütün yolları.

Ayağında zincir,
elleri kelepçeli,
İdamına dakikalar kala,
İnan güzel şeyler düşünüyordu hala.
-"Söyleyin babama üzülmesin ,
Bakıp ayağımdaki lastik ayakkabıya "
Ateşten mal kaçırır gibi getirdiler,
Bayrak gibi asmaya.

Kırmızı gelincik açtı ayak izin,
Yıkılası Nurhak dağları.
Gökte izi kaldı kayan yıldızın,
Yaşlı bir balıkçı denize sererken ağları.

Ve nihayet meydan ağardı,
Havada ölüm sessizliği,
Yerde Üç Fidan vardı.

II.
Kurtkulak ağardı ağaracaktı,
Şerife Ana iki canlı,
Başını yüzyıllık uykudan kaldırır gibi,
Toprak evin küçük penceresinden dışarı baktı.

Doğusu Yelekçe'dir,
Yanıbaşı Kurtkulak'tır.
Güneyine perde gerilmiş gibi,
Doğudan Batıya kadar Nurhak'tır.
Yenisöğüt köyü dediğın çukurda,
Altmış bilemedin yetmiş hane,
Evleri kerpiç, topraktır.

Hasan "emmi" bir an durdu,
ufka baktı ve bir anda,
Yan yatan karasabanın demirine oturdu.
Elinde tütün kutusu parlamadı.
Elleri titredi,
Şiğarasını saramadı,
İki öküzünden biri ölmüş gibi,
Yeryüzündeki en son,
En son buğday tanesini yitirmiş gibi,
Gözleri doldu.
Ağlamadı.

Bütün saatlerin zembereği aynı anda boşalmış gibi aktı zaman.
Şerife Ana kan ter içinde,
O ilk çığlığı attığı zaman.

Mevsimler serildi geçti,
Dallar tomurcuklandı ,kurudu.
Keklik takımı süzöldü,
Şahin havalandı,
Hayat bir aktı bir duruldu.

/ Seneler eklendi senelere,
O tombul yanaklı bebe,
Destanında Denizlerin,
Yer buldu kendine./

Şerefli deresi suyun gözüdür,
Suyun gözü beyaz altın kum kaynar.
Suyun içinde kırmızı benekli alabalık.
Ve güneş ışığı oynar.

Oynamışlığı vardır Onun,

O suyla güneş gibi,
Şerefli dediğin Elbistan'a doğru,
Uç ıslık ötesi.

O şimdi Zürih'de,
Yirmi yıllık siyasi mülteci,
Özdem'in hayat arkadaşı,
Hare'nin babası,
Yarım bıraktığı hayata başlamak için,
Döneceği günü bekliyor,
Dahası...

6 Mayıs 2013-6 Mayıs 2014/ Ankara

Kalender Sever

Ebeleme

Geçmişin
Gelirken peşinden
Bir çocuk gibi
Burnunu çek çeke
Anılar
Ebeler gözyaşlarını
ve seni
Her seferinde
Aynı köşede

Kalender Sever

Ekin Selen' in Türküsü

O gün geldi
Artık varsın
Üç buçuk kilo
Elli santim kadarsın

O gün geldi
Artık varsın
Gün gelecek
Kim bilir
Kim
Nasıl
Nerde
Düşeceksin o derde
Kör kütük seveceksin

O gün geldi
Artık varsın
Gün gelecek
Belkide kafa yoracaksın bilime
Yüreğini koyacaksın insanlık meselelerine
Her halükarda kara kara düşüneceksin
İçinden çıkamadığında
Kahredecek
Ana avrat söveceksin

O gün geldi
Artık varsın
Belkide gün gelecek
Elini dayayıp şakağına,
Bir pencerede
Kim bilir
Hangi ülke
Hangi şehirde
YüregİN pır pır
Kızını
Belkide oğlunu bekleyeceksin

O gün geldi
Artık varsın
Gökte yıldız
Suda ışık
Dorukta karsın

İyi ki varsın

Ankara 15 Eylül 2009

Kalender Sever

Elde var elli

İnsan ellisini devirince
Gidenlerin acısı karışıyor
Her sevince

Yani

Bir aşağı bir yukarı
Daha da sıklaşıyor
Hayat yolunda
Hüzün durakları

Kalender Sever

Elif Eylül Bir Yaşında

Açmak isterdik
Anadolu yer sofrası gibi
Sana yüreğimizi
Elif Eylül
Araya Avrupa girdi
İlk yaşın hatırna
Bağışla bizi

Kalender Sever

Evimin Arkası Dağ Olmalı

Evimin arkası dağ olmalı
Önü deniz
Dağda yüzyıllık çınarı
Deniz de deniz

Evimin arkası dağ olmalı
Kapıda nar ağaçları
Dağda dört mevsim kar
Yere deymeli narın saçları

Evimin arkası dağ olmalı
Çat kapı baharı
Çiçekleri bin bir renk
Çiğdemleri mutlaka sarı

Evimin arkası dağ olmalı
Bahçede al al elmaları
Tepelerde şafak sökerken
Martı çığlıklarından sabahları

Evimin arkası dağ olmalı
Önü deniz
Denizinde bir yelkenli
Dağdan gelen kekik kokulu rüzgar
Mavi bir türkü söylerken
Seni bana getirmeli

Kalender Sever

Evimin Önünden Bir Uzun Yol Gider

Evimin önünden bir uzun yol gider
Bahçesinde bir mavi ladin başı göğe değer

Evimin önünden bir uzun yol gider
Yol boyu ıhlamur ağaçları
Bahçe duvarı üstü tel çit
Çitin üstünden yere değer
Sarı açar hanımeli saçları

Evimin önünden bir uzun yol gider
Yol boyu kilit taşları
Mevsim döner
Kar yağar
Yer gök buz keser
Bahçemde ekmek kırıkları
Güvercin ve serçe kuşları

Evimin önünden bir uzun yol gider
Girişi mazi sağlı sollu
Gözüm yok parada pulda
Tek isteğim
Gülmek ağız dolusu
Kapıda ayak izi
Havada hanımeli,ıhlamur ve gül kokusu

Evimin önünden Bir uzun yol gider
Bahçesinde bir mavi ladin başı göğe değer

Kalender Sever

Eylül'le gelen Elif

'Elif'in hecesi var
Gündüzün gecesi var'

Eylül'de olsa mevsim
Gün doğmadan neler doğar

Ankara / 19 Eylül 2008

Kalender Sever

Faili meçhul

Oturmuş
Bekliyoruz
Yerini bulmayacak adaleti
Belli
Kurşuni bakışlarımızdan
Her birimiz birazını katletti

Kalender Sever

Farkındalık

Havada kuş
Suda balık
Yasa neyler
Neyler zindan
Sen aydın
Senin cezan: farkındalık

Kalender Sever

Gelin Gelin Anılar

Taşında toprağında boy boy ayak izim var
Kayalarına kulağımı dayasam İçinde sesim yankılar
Kaç kavak gövdesinde yara gibi büyüyen ismim var
Pınar başında kana kana su içen, suya eğilmiş aksim var
Bizim evin sokağı, hala benden çaldığı bilyeleri saklar
Kaç kış geçti üzerinden, kaç bahar?
Hala durur mu?
Annemin kafama attığı taştaki kanlar
Kırk beşine merdiven dayadım
Leş kartalı gibi döne döne gelin, gelin gelin anılar

Her kış zemheride dam boyu yağan kar
Annemin kilimlerine benzeyen toprak, zil zurna bahar
Bütün yaz dalga dalga akan, altın buğday tanesi dolu başaklar
Düşümde ucundan çekiştirdiğim yıldız yıldız gökyüzü var;
İçimdeki çocuk hala dam başında yorgansız yatar
Siyah önlük sıra sıra yaşanan karşılıksız aşklar
Hasretim büyür, her gün biraz daha sarı sonbahar
Siyahların saltanatını bitirmek üzere saçımda aklar
Leş kartalı gibi döne döne gelin, gelin gelin anılar

Dut ağacının en uç dalına tırmandığım zamanlar
Tatlısından anlardım en az bal arısı kadar
Ne kadar da ekşi olurdu dalından çaldığımız elmalar
Külde pişen patatesler, neden hep benim elimi yakar?
En küçüğünü kim ister, patates bitmeden, biten kavgalar
Daha da candan arkadaşlık o karanlık akşamlar
Matematik de yoktu, kuzuları saymak içindi sayılar
Elimde değil, tespih tanesi gibi düşüyor bir bir yıllar
Azgın bir derya içinde omuzlarda batıyor kayıklar
Leş kartalı gibi döne döne gelin, gelin gelin anılar

Kalender Sever

Gerçek güzellik

Gerçek güzellik
Saf olandır
Arka yüzünde başka Şey olmayan
Güneş gibi
Gözden kaybolan
Asla kaybolmayan

Gerçek güzellik
Asıl olandır
Bir çiçeğin dalına konan
Kelebek gibi
stne koyan
İçinde kaybolmayan

Gerçek güzellik
Zor olandır
Yansız
Yalnız

Kalender Sever

Giden Şaire Ağıt

Her gün yeni bir yaradır
Yüreginde kanayan
Ne güneş yüzlü bir eldir kapını çalan
Ne de bir kitap
Derdini anlatır

Kuşlar uçar aniden
Kanatları göğü kapatır
Buz keser yüregini
Güneştir bir eski türkü
Eskiyi anlatır

Çehresi yıkılmıştır gecenin
Üfkündeki kızıla
Geç değildir henüz
Ağla güzelim ağla

Kalender Sever

Giderayak

Bir damla düşer sonsuzluk deryasına
Ne artar ne azalır zaman
Birden mahsum olur insan o akşam
Belki mahsun
Kaşla göz arası bitmiştir yaşam
Fark etmez
Giderayak
Anlasan
Anlamasan

Kalender Sever

Giz

Süt kesilmişti deniz
O sabah
Kıyamazdın bakmağa
Kırışacak sanırdın
Biri baksa

Çivilenmiş bir resim gibiydi
Edremit körfezi
Durmuydu zaman
Korkardın adım atmağa
Bozmaya yeter bu gizi
Bir tek ayak sesi

Kalender Sever

Gökkuşağındaki eksik renk

Gülmek hangi dilde
Bire bir
Gülmek kadar güzeldir?

Ağlamak hangi dilde
Bir gözyaşından daha gerçektir?

Sevişmek hangi dilde
İki kalp gibi yan yana düşmektir?

Barış
Belki de
Hiç bilmediğimiz
Gökkuşağında eksik bir renktir

Kalender Sever

Göksu Bebek

Demek yirmi gündür aramızdasın
Göksu bebek
Yirmi gündür
Gök bir yıldız daha güzel
Gece bir yıldız daha aydınlık
Demek ki yirmi gündür
Sivas bir çığlık daha var
Ve ne acıdır ki doğduğun yerde
İnsanları yakabildi
İnsanlar
Göksu bebek
Aklında olsun
Bu gezegende en vahşi şeydir
İnsanlar

Yirmi gündür aramızdasın demek
Güle güle yaşa
Göksu bebek

Kalender Sever

Gözüm gözbebeğim gençliğim

Seni seviyorum
İki gözüm kadar
Ülkeme doğan güneş
Toprağıma serilen bahar

Seni seviyorum
Gözbebeğim kadar
Dağ doruğundan
Kapıma akan Pınar

Seni seviyorum
Gençliğim kadar
Kapımda dört mevsim
Dertleştiğim çınar

Seni seviyorum
Gözüm
Gözbebeğim
Gençliğim

Kalender Sever

Gül Ablamın Bal Arısı Çeşitlemesi

Gül Ablamın Bal Arısı Çeşitlemesi

I.
İki bin on nisanı
Yani geçen bahar
Henüz Şar dağında kalkmamıştı kar
Gül ablamın bahçesinde, Elbistanda
Dut ağacı dalına kondu arılar
İşte o firari arılar
Bütün yaz çiçek çiçek çalıştılar
Altın sarısı bal yaptılar
Altın sarısı üç çita
Altın sarısı
Payımıza düştü
Çitanın bir yarısı

II
Elbistandan Ankaraya bal gelir
İnsanız başa türlü türlü hal gelir
Halden anlmaza söze ne hacet
Gün olur sofraya altın sarı bal
Gün olur dilden dile vah gelir...

III.
Ankarayla Elbistanın arası
Terminaldir Söğütözü arkası
Yükümüz varlık-hiçlik
Kim bilir hangisinin sırası

Dünya bir gölgeliktir önce-sonra arası
Yoksulluktur kimi canın en derin yarası
Zaman akar doğan ölür yoktur durası
Şimdilik adresimiz Batıkent Yenimahalle
Karşıyaka işte sözün bittiği yerdir burası

Kalender Sever

Gül'ün Ağıdı Gülşen'e

Gül'ün ağıdı
/Gülşen'e/

Merhaba hüzün
Bu anayüreği
Bu da iki gözüm

Cam kırığı bakışları,
Zeytin karası gözleri vardı,
Fırtınaya tutulmuş gibi yürüdü,
Gülünce yanağında papatya patları.

Kimseleri kırmak istemezdi,
Gözleri konuşur,
Öylece susardı,
Kalbi kırılınca yanakları allanır,
Yüzünü hüzün basardı

Tane tane konuşur
Sözcükleri özenle seçerdi
"Durumumuz yok
Dolmaya kıyma koyamıyoruz"der
Yoksullukla dalgasını geçerdi

Anneannesine kızınca "E pir"
Annesine "Güle Sur" derdi
Köye bir haftalığına gider
Beşinci gün dönerdi

Ankara'dan geldiği zamanlar
Nurhak'tan Güneş doğardı,
O akşam üstü Merasim Sokakta...
Bomba patladı dünyam karardı,

Çankaya'nın yüksek tepeleri
Kuytusunda Gülşen'im vardı,
Derilmez gonca gülü,
Katil bilmez,
Güneş bilir, rüzgar anlardı

Bir çift güvercindi elleri
Kanat açınca gümüş yanardı.
Kanlı uykusunda kara gözleri
Her açılışı başka bahardı

Kurudu dağdaki tek pınarım,
Yaylasında kara gözlü ceylanım vardı,
Kış bitti derken karakışım başladı,
Oysa aylardan şubat önümüz bahardı

Dağ pınarım
Kara gözlü ceylanım

Çiçekli dalım
Haberin var mı?
Bahar geldi geçti
Kış geldi geçiyor üzerinden
Gülşen'im haberin haberin var mı?

2017 Şubat
Gülşen'in anısına

Kalender Sever

Güneş bilir rüzgar anları Özge Can'a

Bir çift güvercindi elleri
Kanat açınca gümüş yanardı
Kanlı uykusunda kara gözleri
Her açılışı başka bahardı

Har içinde hazan gülleri
Kuytuda bir Özge Can vardı
Derilmez gonca Gül'ü,
Katil bilmez
Güneş bilir rüzgar anları

Kalender Sever

Güzel Günler Gelecek

Gün gelecek öyle bir ilerleyecek ki teknoloji
Binyıl geçse de üzerinden bir ağaç gövdesinin
Bir bir göreceğiz belleğinden
Kimin dalından kopardığını meyvesini

Gün gelecek öyle bir ilerleyecek ki teknoloji
Kapımızdaki ağacın yapraklarından toplayacağız
Sokağımızdan geçen katilin resmini
Ve gün gelecek
Söküp atacağız bedenimizden
Katil geni paslı bir çivi gibi

Öyle güzel günler gelecek ki
Ayakta becereceğiz
Bir ağaç gibi
Günü geldiğinde ölmeyi

Kalender Sever

Hala Anlamadinsa

Güneş pırıl pırıl
Gök dikişsiz patiska
Sırt üstü uzanıp sıcak kuma
Baktığım anı anımsıyorum
Akdeniz kıyısında
Dalıp mavi sonsuzluğa

Şimdi, yıllar sonra
Daha iyi anlıyorum
Yaşam düşündüğümden
Her gün biraz daha kısa

Ama
Adım gibi biliyorum
Çok gençsin
Beni hala anlamadinsa

Kalender Sever

Halk Ekmek Kuyruğunda Bir Yaşlı Adam

Sağ elin ayasıyla nemli sol gözünü siliyor
Resimdeki kasketli adam
Yüzü kararmış gök gibi
Gözleri duman
Sırasını bekliyor
Yağacak dokunsam

Elimle omzuna dokunuyorum
Yüzü aydınlanıyor o an
Yerine koyuyorum
Çalınanı onurundan
Ne O farkında
Ne de çalan

Ben olmasam
Eksik dönecekti eve
Halk Ekmek kuyruğunda bir yaşlı adam

Kalender Sever

Hare Dize'ye

Hoş geldin
Hare dize
Hoş geldin evimize

Gökte yıldız
Hare dize
Suda ışık
Sen evimizde

Minik avuçlarında
Çiğlık çiğliğe
Mutluluk getirdin bize

Hoş geldin
Hare Dize
Hoş geldin
Resim resim evimize

13 Aralık 2008
Ankara

Kalender Sever

Hasan Amca

Ne saçını okşadı kızının
Ne de bilek güreşinde yalandan yenildi oğluna
Ne bir gün hayıflandı
Ne de kahrederdi çocuk yaşta babasız kaldığına
Yalnızca 'Yarım' derdi çok kızdığına

İşitmesine ağır işitirdi
Ama söylediğinden daha çok şey biliyormuş gibi
Kalın dudaklarına
Bilge bir tebessüm ilişirdi

Ağırlığı arttıkça yalnızlığın
Büyük gelmeye başladı her boşluğa
Yalnızlık tanrıya mahsustu
Anlamıştı ama
Ömrü kadar geç kalmıştı karışmak için çoluk çocuğa

Kulağına harcadı eldekini avuçtakini
Ölmeden önce bitseydi bari
Kulaklığa yeni taktığı pili

'Buyur pil, Kulaklığın için' dediğimde
'Aferin' demişti
Hasan Amca
Gönül koyduğunda 'aferin' derdi
Yalnızca...

Kalender Sever

Havada Bulut Var

Havada bulut var
Ankara'da sis
İşine gidiyor insanlar
Yarı uykulu, gölgesiz

Havada bulut var
Akşama döner misiniz

Havada bulut yok
Yerde kar var
İzleriniz sizi bekliyor
Sabah giden ayaklar

Not: Ankara Şubat Güncesi'nden

Kalender Sever

Her çocuk bir dala benzer

Her çocuk bir dala benzer
Bir ananın tutunduğu
Yumuk eli gonca güle
Avucunda unuttuğu

Her çocuk bir nilüfer
Gözyaşında büyüttüğu
Erir gülüşünde keder
Kendisidir unuttuğu

En çetin cephede bile
Her çocuk diğerine benzer
Hangi taştan kurşun sekse
Bir ananın yüreğine değer

Bir gün ölmekse eğer
En çok korktuğu
Her çocuk bir zafer
Yüreğinden vurulduğu

.....

Kalender Sever

Herkesin Kendi tufanı

Acıları biriktiriyoruz gün gün
Sevinçleri öğüten bir değirmen gibi
Un ufak ederek anı
Kendi rüzgarımızı ekıyoruz için için
Gemisini omuzlarda yüzdürmek için
Herkesin kendi tufanı

Kalender Sever

Hey Özgürlük

Uçurumlardan düşüren milim
Yürek yangını uçurumlardan
Sebebim olur
Gelincik kırmızı
Minik ellerin
İlkyaz gelir
Dağlarına düşerim

Bir patikadır uzağa sevgilim
Yazgısını yolcuları taşır
Bir düş ki
Dağlar başını döndürür
Kaya diplerinde su ağlaşır

Yelesinden doru bir atın
Koparılmış bir yelim
İlkyaz gelir
Dağlarına düşerim

Kalender Sever

Hindistan'da Basanta Roy, İstanbul'da Dilar'a

Hindistan'da Basanta Roy
Bir başına bir mezarlıkta
Altı yıldır ölümü bekliyor
O şimdi yüz üç yaşında

Hindistan'da Basanta Roy
Tek canlı o mezarlıkta
Ak saçlı çocuk ağlıyor, ağlayacak
Ölüm elinden tutmadıkça

Hindistan'da Basanta Roy
Eşinden bir dünya uzakta
Kendi kazdığı mezarda yatıyor
Ölüm tarihi yok mezar taşında

Hindistan'da Basanta Roy
Eşine ait mezarın başında
Ölüme meydan okuyor
Bir başına yüz üç yaşında

Hindistan'da Basanta Roy
Eşine ait mezarın başında
Ölümün canına okuyor
O şimdi yüz üç yaşında

Hindistan'da Basanta Roy
İstanbul'da güzel Dilar'a
Para karşılığı ruhun satılıyor
Düştüğün bok çukurunda

Kalender Sever

Hükümete Selam Var

Bilirim
Doğuda kar
Yolları mevsim boyu kapar
Doğulu insana zumlu her şeyden ziyade
Soğuklar yaptı, yapar
Fakat
Meclis yanı başı
Bir dolmuşluk mesafe bakanlıklar
Ama yok
Burada da hükmünüz
Bir karış karın hükmü kadar

Bilirim
Doğuda kar
Yolları mevsim boyu kapar
Doğulu insana zumlu her şeyden ziyade
Soğuklar yaptı, yapar
Fakat
İki asır bitti
6 fazlası var
Ciğerimin köşesi
Güzelim Ankara
Yolu kapalı semtin var

İki asır bitti
6 fazlası var
Karın üstüne yazılı
Batıkent'te hükümete selam var

Kalender Sever

İçinden uzun ince yol geçen şiir

Küçüğüm
Cankulağınla dinle
Vakit varken henüz
Çık dışarı yağmurlu bir günde
Avucunu aç
Tut yağmura
Düşerken damları bir bir izle
Çok şükür yaşıyorum der gibi
Yüzüne sür
İki elinle
Sonra
Git evine
Gelincik kırmızı bir çay demle
Eşiğe otur
Çayını yudumlarken
İçinden uzun ince yol geçen
Bir türkü söyle

////////////////////////////////////

////////////////////////////////////
Gül ki güller açsın yüzünde
Dalga kıran olsun evin eşiği, hüzne

Kalender Sever

İki Babaya Bir Şiir

Yüzünden düşen bin parça
Ağzında saklı dişleri
Bütün gün uyukladın yıllarca
Koltuğa yaslı ağaç gibi

Ah bir gösterebilsem
Kalbimdeki yerini
Kendi ellerinle yaptın
Kendi cezaevini

Merak ediyorum
Toprakta kin yiter mi
Kalbin denk geldiği yerde
Kabrinde ot biter mi

Kalender Sever

İki Karanfil İki Dal

İki elinde
İki karanfil
İki dal
Biri bulut beyaz
Biri bayrak al
Yürüyor
Anıtkabir'de bir kız bir oğlan
Yürüyor
Bayrak, bulut
İki yürek
Her yürek bir umut

Bir çiçek
Bir el
Bir yürek
İnsanlar yürüyor
Tek bir bulut gibi gülerek
Dal dal
Bulut beyaz
Bayrak al

İki elinde
İki karanfil
/Pınar Şimge
Önder İlke/
Bulut beyaz
Gökte
Bayrak Al
Çocuklarım yürüyor
Tek yürek
Dal dal

İki elinde
İki karanfil
Bulut beyaz
Gök mavi
Bayrak al
Çocuklarım yürüyor
Yüreğinde Mustafa Kemal

İnsanlar yürüyor
Bir çiçek
Bir yürek
Dal dal

Mavi gülüyor
Gökte Mustafa Kemal
Bulut beyaz
Bayrak Al

19 Mayıs 2006/Ankara/Anıtkabir
Kalender Sever

İki polis İki kadın Bir Aç adam

Yıl ikibindokuz
Onüç aralık
Ne savaş var
Ne de kıtlık
Kuru dal gibi
Koca adamı yere serdi
Ankara'da Kızılay'da
Açlık

Açlıktan bayılır mı insan
Bayılır iki gözüm
Gözlerimle gördüm
İki yunus girdi iki koluna
Oturtular banka
Bir kadın su verdi
Bir kadın da mandalina

Kalender Sever

İlahi Soru

Neden?
Var yemeze büyük ikramiye çıkar da,
Ekmek parası ile aldığımız bilete amorti çıkmaz.
Ya da
Su yağar da
Neden ekmek de yağmaz?

Kalender Sever

İmge

İmge bir tay
Düş tavlusunda
Gem azıda
Her gece başka bir dolunay
İmge bir tay
Düş utancını
Ne sayarsan say

İmge bir tay
Tutku yelesi
-Tutunduğum-
Göz bebeklerimdeki
Gerçeğin ta kendisi
İmge bir tay
Sevgi belasını
Ne sayarsan say

İmge bir tay
Umut ülkesi
Bayrağı yok rengi
Marşı rüzgar gibi
Rüzgar kadar eski
İmge bir tay
Kurtuluşunu
Ne sayarsan say

İmge bir tay
Gözyaşında büyür
Doru atlar
Şimşek çakar
Buluttan buluta atlar
Düşen ilk damlada tay çatlar
İmge bir tay
Yağan yağmuru
Ne sayarsan say

İmge bir tay
Işık kırması bir şimşek çakar
Gölge o salise ışır
Dört yan korku kesilir
Gerçek büyük bir gürültüyle sevişir
İmge bir tay
Doğacak belayı
Ne sayarsan say

Kalender Sever

İnadına

Kelebeğin kırık kanadına
Ağacın kuru dalına
Kötü gecenin safağına
Yürü inadına inadına

Yoksulun sofrasına,
Ekmeğine tuzuna
Sofrada parlayan kaşığına
Geceleyin ay ışığına
Yürü inadına inadına

Aç kuşun kursağına
Yoksulun azına
Tankın paletine,
Namlunun ağzına
Yürü inadına inadına

Bir tutam tuz
Bir dilim ekme
İnsanlık adına
İnsanın ar damarına
Yürü inadına inadına

Kalender Sever

İnsan ve Gerçeğe Dair

20 nci asırdan geçtik
işte 21
Elini vicdanına koy ve de söyle
'Hayatta en hakiki mürşit bilim' değil midir?
Örneğin yerçekimi
Paşa torunu da olsun
Sana kıyak geçer mi?
Ve herkes bilir
Su 100 derecede kaynar
Okyanusun olsa kar etmez
Ateş yakar

Biliyor musun?
Adil olmalı insan
Gerçeği haykırmalı bir yazar
Yerçekimi gibi
Ateş kadar
Gerçek tusanami gibidir
Birden gelir
Gittiğinde kıyıda kalan
Yalnız gerçeğin eseridir

.....

Kalender Sever

İntihar

Zaman ki aynasında boy verdiğin
Sonsuz derinlikte bir kuyu
Kimi bitmesini bekledi,
kimi-Kaşla göz arası-
Yere döktü
Kovasında kalan suyu

Kalender Sever

İyiki doğdun

Gözlerin aydınlık
Suya ışık düşer ya
Kocaman beyaz açan Çiçek
Gülüşün var ya
Sen daha da güzelsin
Her Oniki Nisan gelen baharla

Kalender Sever

İyilik Meleği

Bıçak sırtı yaşadım
Korku derdim
Dalını kıran meyvesi
Yok kimselerden Őikayetim

Aynalardan topladım
Yaralı gülüşleri
Ayrılığı iyi bilirim
Ve her çeşidini

Unuttuğum var mı diye
Son defa bugün
Kimseler uyanmadan
Dolaştım bütün Őehri

Uyku hali
Düzeltemem gerek
Maskeli onaramazsın
Yaralı yüzleri

Kalender Sever

Kaç Yazgının İçinden

Seyreyle iki gözüm
Geçiyor tren
Kaç yazgının içinden
Söyle gülüm
Yolculuğun hangisi başladı
Hangisi biten

Ne acılar taşıdım
Soğuk demirden
Rayların ucuna

Ne ayrılıklar yaşadım
Kavuşmaları ucu ucuna

Üzerinden kaç kış geçti
Sıcaklığı hala avucumda

Kalender Sever

Kapıdaki Can Eriği ve Evi Yıkılan Asma

Burası Ankara
Abidinpaşa
77 numara
Ağlamadı kapıdaki caneriği
ve evi yıkılan asma

Kapıdaki caneriği göz göz
Çatı kucağında asma üzüm üzüm ağlayacaktı
Mevsim ilkyaz olmasa
Kapıdaki caneriği
ve evi yıkılan asma kırılmazdı
Dalını kırana
Elleri ile diken yaşlı başkası olsa

Abidinpaşa 77 numara
Kapıdaki caneriği
ve evi yıkılan asma
Yıkılsa da
Şer verdi sır vermedi
Öyle ya, hangi kale sağlam kalırdı
Duvarlar içerdekini saklamasa

Abidinpaşa 77 numara
Yıkıldığı gece
İlk defa ve gizlice
Göz göz içini döktü ay'a
Ertesi sabah
Bir parça bıraktı yüreğinden
Sokağından geçen her yaya

/Aynı hafta
Kapıdaki caneriği
ve evi yıkılan asma
Yeniden yeşerdi
Kırıldığı yerden /

Surat asma duvar duvar
77 numara
Kapıdaki caneriği
ve evi yıkılan asma
Yüzüme bakma yeşil yeşil
Yarama filiz filiz tuz basma
Hiçbir dairesinde gözüm yok
Yerine dikilen Ankara'nın en güzel apartmanı da olsa

Şairim şair olmasına
Ama yarım kalırdım
Çiçek olmasa
ve 77 numara
Kapıdaki caneriği
ve evi yıkılan asma

Burası Ankara
Abidinpaşa
77 numara
Ağlayacaktı kapıdaki caneriği
ve evi yıkılan asma
Aynı akşam
Yağmur yağmasa

Kalender Sever

Kapıların Yazgısı

Yazgısı vardır her kapının
İki yaşamın orta yerinde
Kıyıya vuran
Anıları vardır
Acı tatlı
Kilidin dilinde duran

Belleği vardır
Kapı pervazında
Çakı çentiğinde duran
Eşiği vardır
Hüzne dalgakıran

Bir celladı vardır her kapının
Eli sinsi rüzgar
Her girişinde ayak sesi
Kapı ayrı gıcırdar

Her akşam bir ihanettir
Gölgesi hep içeri vuran
Bir tek derdi vardır
İçerde oturan

Kalender Sever

Kapımdaki çınar

Bahçe girişi
İzmir güzeli
saçı topuklarında
iki nardı
Koyu yeşil yaprakların arasından
Sarı kocaman bir portakal gibi Güneş doğar
üstümüzde çınar dallarında ışıldardı

Yıl 2005
Mevsim bahar
Yer Seferihisar'dı
Soframızın üstünde
Yel eserdi yaprakların arasından
Sessizliği süpürüp götüren
Yaşlı kocaman bir çınardı

şimdi
Şıracık'ta
Akşam üstüdür
Git gide büyür Güneş
Ufukta renkler karışır
Deniz dövünür
Nafile gece olur
Ay doğar deniz yeniden ışıır

Kalender Sever

Kaptanın kızı

Kaptanın kızı

Ne kış,
Ne kar.
Ne deniz,
Ne dalgalar.
Bu aralar,
Yüreğimizdeki ağrı,
İçimizdeki sızı,
Kaptanın kızı.

Elleri var,
Elleri oynar.
Ayakları var,
Ultrasonda oynamıyor ayaklar.

İlk cemre düştüğü günün gecesi,
Yeni yeni parlıyordu çoban yıldızı.
Kar topu gibi,
Doğdu Kaptanın kızı.

Elleri var,
Elleri oynar.
Ayakları var,
Ayakları oynar.

İkinci cemre düştüğü gündü,
İyi haberi verdiğinde doktorlar.
Yüzler güldü,
Geldi bahar.

Kalender Sever

Kara Kızın Türküsü

Aylar var ki,
Anne karnındaki resminden
Tanıyorum ben seni
Amcasının ilk kız yeğeni
Anlayacağın ilerledikçe teknoloji
Yaşam daha az şaşırtıyor bizi

Ültrasonda görüldüğün günden beri
Eli şiş tutan kim varsa
Örmeye başladı
Pembe renk elbiseleri

Amcasının ilk kız yeğeni
Ültrasonda görünmüyor
Ne renk gözlerin sahi?
Büyük olasılık kahverengi
Ne de olsa kahverengidir
Aziz ve Figan'ın gözleri

Amcasının ilk kız yeğeni
Tıp baya ilerledi,
Yakın bir gelecekte biz seçeceğiz
Bir bezelyede saklı bütün renklerden
Bir rengi
Hangi amca istemez ki
Öyle kız yeğeni;
Dalga dalga buğday sarı saçları
Üstüne deniz mavi gözleri

Bir başkadır ilkin yeri
Amcasının ilk kız yeğeni
Zeytin kara da olsa gözlerinin rengi
Gel yeter ki

Amcasının ilk kız yeğeni
Öyle bir zafer ki kazandığın
Yaşamaktır bedeli
ve her aynaya baktığında
Karşında göreceksin büyük ödülü

Annesinin bir tanesi
Babasının ilk göz ağrısı
Amcasının ilk kız yeğeni
Bağışla merakımızı
Seyir defterine önsöz olsun diye yazdık
Kara kızın türküsünü
Ve kimse bilmediği için henüz ismini
Kara Kıza ithaf ettik kendi türküsünü

Tarihi not:
Dört gözle Bekliyoruz
19 Şubat 2007 pazartesi

Kalender Sever

Kara Yazgı

Ellerimi tutan mahzun kar
Dalga geçen muzip deniz
El etek öpen deli rüzgar
Dalgasında martılar
akırkeyif mavi Ak deniz
Lodosun burnunda tüten gemi
Ve kuru dal siz
Ulu orta çiftleşen serçenin utancı ile
Tutuşmayan kibrit çöpünün acısını bile
Bana verdiniz

Kalender Sever

Karagöl'de Bir Zaman

Volkanın püskürdüğü o kraterde
Yeşil sular karışıyor mavi göğe
Turuncu yapraklar arasında güneş
Ağır ağır dönüyor,
Ve yere düşen gölge

Karagöl'de saatler sonra
Balıklar yüzecek yıldızların arasında
Karagöl bakacak kırpmadan gözünü
Karanlığın içinden mavi gökyüzüne

.....
Kalender Sever

Karanlık

I.
Karanlık,
Duvara benzer
Aydınların omuzladığı
Başına yıkılır
Arkasına sakladığının

Aydın
Alın yazısıdır
Ağrının sızının
Ondan çaldığı: Utançtır
Sahte aydın hırsızın

II.
Kör karanlık duvara benzer
Gün gelir yıkılır
Arkasına saklananı ezer

Kalender Sever

Karaoğlan'a

Mavi gömleği
Bir de akgvercin
Çok yakışırdı O'na
Ölüm asla
Zamanlaması
Kibarlığındandı
5 kala
10 Kasım'a

Kalender Sever

Karartma

Yaralı bir çift
Kuştur ellerin
Göz pınarlarından havalanan
Karartma yüreğini
İki gözün iki zindan

Her bahar gözbebekleri
Çiçek çiçek dağlanan
Ö sen değil misin?
Aç gözlerini
Hani sevdan

Kalender Sever

Kedi Tırnağı Pembede

Kedi tırnağı pembede
Bir beyaz duvar gölgesinde
Gün ışırken
Son sabaha uyanan
Bir serçenin sesinde

Sarı üzüm tanesinde
Parça parça gölgesinde
Sarı yaprak kırışırken
Kim bilir kimdir uyuyan
O rüzgarın ninnisinde

Kaç zaman kaç mevsimde
En derin mavide
En yüksek dağ tepesinde
Ölesiye büyüttüğüm umut
Bitecek ilk seferinde

Kalender Sever

Kedili evin yalnız kadını

Oğlun belki de kızın
Aklına gelince yemeği kedilerin
Rüzgar gibi dönüyorsun evi
Yanaktan düşen bir damla yaş gibi
Oturuyorsun ansızın

Evini ceviz ağacından
Seni kedilerinden tanıyorum
Kedili evin yalnız kadını
Şimdi ne yüzünü hatırlıyorum
Ne de adını

Ordan oraya durmaksızın
Yaralı bir çift güvercin ellerin
Yüzünü yakar içindeki yangının alevi
Kurda kuşa hayat veren güneş gibi
Kendi yarasını sarmaksızın

Seni yalnızlığından
Seni kedilerinden tanıyorum
Kedili evin yalnız kadını
Bıraktığın boşluktan anlıyorum
Burda olmadığını

Kalender Sever

Kelo Dayı

Kırmızıyı kan öğretti
Sarıyı saman
Sudan çehreyi avuçlarından
Akıp giderken
Zaman
En büyük öğretmen
Elifi elifine
Yaşamı öğretti topraktan

Kurdu kuşu hercai
Bir dağdı başı duman
Bilirdi beklemeyi
Günden geceyi
Sırf bu yüzden beceremedi
Tek dileği
Eşinden önce ölmeyi

Ve yaşlı toy yüreğinden
Ölümlle bilenmiş acıyı öğrendi
Yalnız geçen ilk geceden
Yerine gelmeyin dileği
Gün doğarken
Ölmeyi

Yarılmış nar gibi sarkan
Gün akşama inerken
Silmmişti suratından gülmeyi
Kelo dayı becerememişti
Yalnız başına ölmeyi

Açtı nasırlı ellerini
Kutsal bir kitap gibi
Yaşlı gözleri
Okudu avuçlarından
Şu sözleri:

Ey canan
Hangi sırrın haddi
Aksini silmek aynadan
En büyük ibadet
Sevmek seni
Rakip Yaradan
Ya Rab
Al canını
/ Al canımı /
Çekil aradan

.....

Kalender Sever

Kilit

Şözcükleri tutsak almışa us
Özgürlük tutsağıyız
Ne birey özgürdür
Ne de ulus

Sus kilitli halidir
Açık konumu: mahpus

Bir gerçek varsa o/da
Özgürlüğü mahpusa borçluyuz

Kalender Sever

Köprü

Bir köprüdür doruğa
Her insan
Kendi üzerinden ulaşır mutluluğa
Ne doğudan ne batıdan
.....

Kalender Sever

Kör ebe

Son günlerde
Sık sık gider olduk Karşıyaka'ya
Görünmez bir el
Her dokunduğu ebe
Yaşamak ciddi iştir gelmiyor şakaya

Kalender Sever

Kurşundur Asıl Yaralı

Kaç yürek yangını eşikte bekliyor
Kaç tetiğin çekilme anı
Kaç ceylan arpacıkta sekiyor
Kaç vakitsiz ölüm zamanı

Hep yalnız, her dokunduğu ağrı
Kurşundur asıl yaralı

Derin yaralıdır her kavgada
Bir ustura ağzı
Damlarken kanlı gözyaşı
Işığında dans ederken ıstırapı

Kınındaki kanlı bıçak
En büyük acıya saplı

.....

Kalender Sever

Kuruntu

Daldan düşen sarı yaprak,
Dala bir zaman daha bak,
Ne kadar da yükselmiştin,
Düştüğün yer,yine toprak.

Tanık olduğun her şafak,
Bir çiğ tanesi ile ağlamak.
Yok artık yelin efilesi,
Bir düş, güneşe bel bağlamak.

Ne çiseler, ne de sağanak
Yok bulutlara kara bağlamak.
Olası değil, geri gelmesi,bari
Yol kenarında bir ot olsak

Ruhu bedeninden soymak
Ne mümkün başkası olmak
Oynadığımız bir hazi oyun
Son perdesi toplak olmak

Kalender Sever

Küçük ellerin büyür

Küçük ellerin büyür
Büyürsün
Tuz buz olur hayallerin
Ne gök o eski göktür
Ne de o mavi
Bulutlar
Kar üfürürken pencereye
Islık ıslık rüzgar
Geçen yıllar
Bomboş sokaklarda
Yıkık duvarlar arasında
Bende tutsak kalan
Çocukluğunu arar

Küçük ellerin büyür
Büyürsün
Tuz buz olur hayallerin
Korkusu kalır limanda
Gün batarken
Biten seferin

Kalender Sever

Mavi Göz

Üzölmeyi bırak
Acıları akşam sildi
Güneş yeniden doğuyor
Bak...
Kuşların sesi çağlıyor
Böcekler
Renk renk çiçekler
Ve toprak uyanıyor
Üzölmeyi bırak
Zaman su gibi akıyor

Gün gün büyümek
Gölmeyi öğrenmek
Yaşamak ve ölmek
Zaman alıyor

Üzölmeyi bırak
Uzak çok uzak yıldızlara bak
Hayat, güzelim ışığını
Bir damla yaş gibi
'Mavi göz'ünde saklıyor

Üzölmeyi bırak
Kim bilir gün
Nelere gebe
Güneş yeniden doğuyor

Kalender Sever

Mavi Siyah

Bir yel eser efil efil
Uzak
Dağ kuytusunda
Bir dağ çiçeği
Gibi
Gün doğar
Çiçek kanar
Genç bir kızın
Güzel derin uykusunda

Bir yel eser allı morlu
Uzak
Dağ kuytusunda
Bir tay
Yalın kılıç
Doru
Akşam iner
Rüzgar olur
Yıldız yıldız uykusunda

Bir yel eser esin esin
Uzak
Dağ kuytusunda
Bir tay
Bir güzel kız gölgesi
Büyür
Mavi siyah korkusunda

Kalender Sever

Mavi Türkü

'kafeste bir kuştu özgürlük
Şafak sökerken dalından koparılan
Yarım kalan ezgisi başka bahara sürgün'

Yelesinden fırtınalar kopan
Kızıl atları ufka doğru kara bulut gibi akan
O büyük gün gelip çattığı zaman

Her güneş doğduğunda biraz daha büyük
Ve derin
Renkleri kır çiçeklerinden sağılan
O nehir köpük köpük
Mavi bir türkü söylemeye başladığı gün
Payıma düşen ölümse
Elbette ölürüm
Sen türküsünü yak
Bu beşinci mevsim gülüm

Kalender Sever

Mehmedim

Cephede ölen benim
Kör kuyusunda bir madenin
Kuytularda solan benim
Terimde yeşerir gül tenin

Meydanlarda ölen benim
Parmaklıklar ardında bir hücrenin
Şafağı söken benim
Sen güzel uykunda gecenin

Ağrılı bir diş gibi bedenim
Hayattan sökülen benim
Baharında ekin gibi
Ömrümün kalanı senin

Kalender Sever

Mehtap

İyi arkadaşlık
Akşam olunca kuytular
Beni arardı
Bazı akşamlar yıldız
Bazanda Yaramı yağmur sarardı
İş anlamak olunca
Beni en çok
Deniz anlardı

Kalender Sever

Mutluluktan Yaşlanarak

Mutlu olsun isterim dokunduğum hayatlar
Her geçen gün daha da artarak
Yalnız bir sebepten ölsün
Mutluluktan yaşlanarak

Kalender Sever

Nereye

Güvercinler nereye uçar
Yıldızlar nereye
Sularda ıştır gece
Belki de bir ateş böceği
Ay nereye

İnsanlar nereye
Bulutlar nereye
Bir çocuk kalabalığa karışır
Bulutlar yere iner
Çocuk nereye

İçinden ilkyaz geçen
Bana bir türkü söyle
Keder nereye

Kalender Sever

Neyleyim

Bilecik'in orta yerinde
bir bahçe
sarı, kırmızı, pembe
Çiçeklerin içinde
Seni düşünüyorum
Elimde kepim
Cebimde elim
Bu gün her şey tuhaf
Ya da ben iyi değilim

Akasya yaprakları kıpır kıpır
Dalların arasından göz kırptıyor
Güneş

Çiçeği,
Yaprağı,
Güneşi neyleyim

Kalender Sever

O Artık Kırmızı

Görünmez bir el avucumuzdan
Rüzgar gibi çaldı hakkımızı
Mevsimlerin gücü yetmedi
Doyuramadık karnımızı

Elmanın yeşili çeldi aklımızı
Anladık ama
O artık kırmızı

MeVsimlerin gücü yetmedi
Döndü durdu kar
Onlar ekmeğimizi çaldıkca
Kirlendi sular

En güzelini sundu her bahar
Nerden bilsin haklıyı haksızı
Yalnız yemiştin anlar ağaçlar

Kalender Sever

Onlara

Kanım düştü yollara
Kar yağarken dallara
Yaram yaranı sara
Ah Ankara Ankara

Kar yağıyor dallara
Kan kırmızı
Beyaz kara
Yüzün kömürden kara
Ah Ankara Ankara

Mumculara
Kışlalılara
Üçöklara
Vura vura çoğalıyoruz
Adınızı çocuklara

Kalender Sever

Ölesiye Doğurgan

Bir dalsın
Başımı yukarıda tutan
Boyumu aşar bu nehir
Sen olmazsan beni yutar

Kanadı gümüş
Kuş gibi
Yüregimi avucunda ısıtan
Güneşi her gün sarı
Ayva gibi dalda tutan

Doru atları dalga dalga
Yelesinde dağ yatan
Toynaklarında yıldız yıldız
Bir çıkan
Bir batan

İlkyaz gelir
Ölesiye doğurgan
İnsan her ölümdede
Biraz daha insan

Kalender Sever

Ölmece

Bir ÷lke biliyorum
Marşı var
Bayrağı yok

Akşamı var
Akar sonsuza
Şafağı yok

Kalender Sever

Önce Veysel Amca Gitti

Önce Veysel Amcam gitti
Zaten pis işlere hep Ö en önce giderdi
Sonra Hasan Amcam
Rahmetli hep Veysel Amcamı teftiş ederdi
Sonra da Gül Yengem
Beş dakika sesi gelmese
Veysel nerde kaldı derdi

Biz Veysel Amcayı göndermeyecektik

Kalender Sever

Özgür insan

Özgür insan gemidir
Kendi rüzgarında savrulan
Yaşadıktan sonra yazar
Yazgisini çoğu zaman

Irmağa benzer özgür insan
Duramaz Denizlere akmadan
Bırakır gider dağını çiçeğini
Arkasına bakmadan

Özgür insan çıra gibidir
Olamaz kendi, kendini yakmadan
Yağmur yağmaz gök gürlemez
Onun şimşegi çakmadan

Özgür insan
Kötü zaman
Bir ülkede şafak sökmez
Onun anası ağlamadan

Kalender Sever

Özgürlük Ateşi

özgürlük her adaya
Bir köprüdür
Yıldızları yere deyen
Bir köprüdür
Bir kerecik yaktığında
Soğuyan yüreğinde
Ateşi hiç sönmeyen

Not: Refarandum öncesi tarihe bir not

Kalender Sever

Palandöken'de bir şair

İlkyazda Palandöken
Her bakışa bir giysi değişir
Gelincik kırmızı
Çiğdem beyaz
Ay kıştan kalma deli sevişir

Palandöken'de bir şair
Palandöken bir şiir
Her okunduğunda
Şair değişir
Şiir değişir

Ay kıştan kalma Ay deli sevişir

Not: Palandöken'li şaire ithaf edilmiştir.

Kalender Sever

Paragöz

Çimrinin tekiydi
Öyleki
Bakmazdı
Kuruş olsa aynaya bakmanın bedeli
Hakkını da yememek gerek
Harbi adamdı
Ne söylediye
Onu yapardı
Düşürmezdi ağzından tanrının adını
Cebindeki paraların üstünde
'in god we trust' yazardı
Kısaca
Çimriydi
Paraya tapardı

Kalender Sever

Sayrılık

Konuk oldun evimize
Sunduğumuz sızı, ağrı

Karlı dağın patikası
Yolu yok
Yolcuları sayrı

Bir sabah güneşi
Gülen yüzün
Örtsünü kaldırır gayri

Kalender Sever

Sen Vicdan Ol Ben Avare

Sen vicdan ol
Ben avare
Dolaşalım cüzdanları
Gönülleri pare pare
Sen kırkta biri anlat
/ Ben dinlerken binbir bahane /
Ben sevgiyi
Taş kalplere

Sen akıl ol
Ben divane
Dolaşım memleketi
Şehir şehir
Hane hane
Açları ben sayayım
Sen dinlerken komşusundan bahane

Servetin mi?
Derdin mi?
Kırkta birini verdin mi?

Kalender Sever

Sevgili Anadolu

Dağlarım var, sıra sıra
Dağlarım
Gögüm var
Gözlerinin mavisi
Güneş yeryuvara
Ben sana
Yaklaştıkça
Yaklaşıyoruz bahara

Kalender Sever

Sevmek Acemi İŖi

Yarım yüzyıl geçti üzerimden
GüneŖ doğdu-battı
Yıldızlar parladı söndü
Binlerce kere yeniden

Düşünüyorum da Ŗimdi
Sevmek adına en iyi iŖim
İlk seviŖimdi

Yarım yüzyıl geçti üzerinden
Ay döndü durdu
Gece serildi yeryüzüne
Binlerce kere yeniden

Düşünüyorum da Ŗimdi
Sevmek eksik bir Ŗiir
Sevmek acemi iŖi

Kalender Sever

Seyredenler ağıt

Ne kavgaya srdn bedenini
Ne soğuktan sıcağa srdn elini
Altı st bir kere lecektin
Hergn yeniden lerek dedin bedelini

İz bırakmadan bir karınca kadar
Bu dnyadan gcp gideceksin
Uzun yaşamanın bir marifet olmadığını
O gn geldiğinde bileceksin

Kalender Sever

Son altın liran

Ciğerimde ucu
Kopmuş organ gibi duran
Son nefesim
Belki de son bozukluktur
Zamanın zulasında bir an
Harcadığın şu an
Son altın liran

Kalender Sever

Son Durakta

Çevre yoluna benzer ömür
Bir kentin çevresini dönen
Üzerinde bir kaç önemli sapakla
Şen kaçırdıklarına yanarken
Önce varan seni bekliyor olacak
Son durakta

Kalender Sever

Son Pişmanlık

Yalnız kızılık değil
Gün batarken kapıyı çalan
Çok kere pişmanlık da oluyor
Öysa yeniden başlayın diye
güneş günlerce yeniden doğuyor

Kalender Sever

Sonsuz Mavilik Nereye Yaslı

Sonsuz mavilik nereye yaslı
O duvar
Neyi böler
Işıktan doğmadık mı
Ya gölgeler
Ya sularda çakılı duran
O an
Kaç kere ıskaladık
O anı
Yıldızların yazgısına yazılı
Gözbebeklerimize benzer başlangıcı
Sonsuz mavilik
Nereye yaslı

Kalender Sever

Sorgun Yaylasında Şafak Vakti

Gölün aynasında göğün aksi
Dağların ardında şafak söküyor
Bir güzel ki tüller içinde
Derin uykusunda sereserpe yatıyor

Gölün aynasında şafak vakti
Bulutların şavkı gölü yakıyor
Yeşil,sarı tonu binbir biçimde
Sorgun yaylasında zaman akıyor

Çam dalında rügarın sesi
Çiğ tanesi ışık ışık ağlıyor
Bir sevi ki beni her sabah
Ninni gibi yaşama bağlıyor

Ankara 23 Eylül 2010

Kalender Sever

Su Gibi

Su gibi
Berrak olmalı için
Aynasında arzı
Yıldızları seyretmek için
Her seyirde
Mutlaktır ki
Üstünden
Bir de gece geçsin

Kalender Sever

Sürgün

Hangi tavşan kaçabilirki
Kaderinden
Hangi dağ gizler seni
/Sen ki
Zürih şehrinde
Bir mülteci /
Kan kırmızı
Vurulmuşken yüreğinden

Hangi çiçek açabilir
Ayrı iken köklerinden
/O gülüşün ki
Her kahkası
Bin dert içeri /
Güneş neyler
Bulut nerden bilir
Ne gelir
Şairin elinden

/Zürih'te bir akşam üstü
Yağmur yağıyordu.
Gri bulutlar
Kırmızı kiremit çatıları yalıyordu.
Biz ayrılırken
O hala ağlıyordu./

.....

Kalender Sever

Şehvetin Rengi

Kan kırmızıdır
Ateştir
Ruhum
Gecenin geç bir vakti
Bir barda
Şehveti ben doğurdum

Ben çaldım gençliğinizden
En değerli zamanı
Kan kırmızı ateşten ruhum
Örttü gözlerinizi yanarken evim
Beni en çok taciz eden
Sadakatin küllerindedir alevim

Şehvetimi yitirmek korkusuyla
Her yangında buz keser yüreğim
Utancımdan tir tir titrerim
Yok gidecek başka yerim
Pişmanlıksa zaten benim

Kan kırmızı
Bir ateşteyim
Her bakışta
Şehvete gebeyim

Kalender Sever

Şeker'im

I.
Şekerim
Bilge kitaplarla
Dolu olmalı dağarcığın
Başa çıkmak için
Sinsi tuzaklarıyla
O küçük insanların
Ve unutmakı
Geç kalmış değiliz
Yeni bir başlangıçtır
Her yarın

II.
Acı ve tatlı günlerin
Hatırı için
21 Yıllık hayat arkadaşşıma
Bir demet Çiçek
Bir kutu Şeker yerine
Edremit körfezinin serin
Mavi suların yerine

Kalender Sever

Œir yar elidir

Œir yar elidir
Pirupak
Pisliğe bulaŒmak olmaz

Œir gönöl ırasıdır
İçini ısıtacak
Kini tutuŒturmak olmaz

Kalender Sever

Toprağın Türküsü (Bahar)

Yaz kapıda
Dal tomurcuk,
Ben seviyorum
Güneş desen
Pencereme sığmıyor

Yoğunsögüt de yine bahar
Her yamaçta öbek öbek kar
Su sızar kenarından Ilgıt Ilgıt
Kaya diplerinde yanar nevrular
ve
Akşamdan usul usul ay doğar
Büyür büyür
sini kadar
Un eler tepelere
Uzansam elim değer
Yel eser
Servi kavak boyun eğer
Her pencerede bir idare titrer

Yaz kapıda
Dağ taş çiğdem çiçek
Gök desen
Başımı kaldırsam
maviye degecek

Her bahar
Dağlar kekik,
rençper ter kokar
ve yarılan somun gibi
topraktan yükselir buğular
Gözerimi yeşil deniz
dalga dalga tarlalar
Buğday başağı gibi
Yoğunsögütlüler
yılı tek mevsim yaşar

Yaz kapıda,
Yuva derdinde serçe
Yer gök telaş içinde
Dal desen
Tomurcuk taç olur
Yaprak yeşerince

Yoğunsögüt de her bahar
Kurtkulak'ın tepesinden kalkmadan kar
Yaz ovadan doruğa doğru akar
Ve gün ağarmadan hemen önce
Her kayada bir kınalık keklik
ötmeye başlar
Aniden
Kurtkulak'ın eteğinden gün ışıır

Her bacadan bir bulut tüter
göge karışır
Güneş daha yükselmeden
iki karış kadar
köyün içinden
Boz bulanık çay akar

Yaz kapıda
Dalda küpe kiraz
Kiraz dalda
Kız evde durmaz

gece
bir kara mermer
Kurşun sıksan seker
Karanlık
Emer memeden bütün gece
Masum bebekler
beşik gibi döner
kelebek kadar süslü kainat
ve yıldızların altında
karanlığa inat
Çoban ateşleri
Bir yanar
Bir söner
Yeniden gün ışıır
İçi kalaylı
kırmızı bakır helkelerle
su taşır
esmer kızlar
bir serin yel eser
Irgat terini yalar
Bakır tasta su
Güneşten bir parça gibi parlalar
ve
Elbistan topraklarında ölesiye yaz başlar
Kalender Sever

Toprağın Türküsü (Yaz)

Bal rengi gözleri,
hilal kaşları
kara, kuru ve narin yüzleri
yastığa kelebek gibi konan başları
ve renkli boydan fistanları
çiçekli dal gibi kızlar
ve
Kırmızı tombul yanaklı
Kalın kaşları altından utangaç bakan
çakı gibi oğlanlar
Yani oyun oynama çağında
Çalışmak için bütün gün tarlada
Gün ağarmadan daha
Sıcak ve koyun yünü yataklarından
Ölü gibi kalkarlar

Tarla tarla yaz gelir
Boncuk terde tuz gelir
Böylesi yaşamaksa
Ölüm sana az gelir

Ak saçlı analar
Bakır helkeye
kınalı elleri ile
aynı anda
Süt sağar gibi
demirkırı toprağa
gökkuşağı altında
güneşle beraber
sağanak halde
yağmur yağar

Kutlu bir çağrıya uyar gibi
Canlı cansıza sığınır
Yaşanan
akan hayatta bir fasıladır
Aniden bulutlar dağılır
Gök açılır
mavi bir göz gibi
ardına kadar
Tarifsiz bir toprak kokusu
Taştan kurnalarda sudan aynalar ve
Yeşil yapraklar
güneşe batırılmış gibi parlar
ve hayat
durmuş saat gibi kaldığı yerden başlar

Gün doğar gölge gelir
Can doğar ölüm gelir
Cana gölge düşerse
Yaşamak zulüm gelir

On beşinde kızlar
Davul zurna
 Al bayrak
 At binerler
Hem ağlar
 hem giderler
Arkasından düğün alayı
toprak damdan
al elma, kuru üzüm
ve şeker yağarken
ancak ölüsü çıkacak olan kapıdan
 İçeri girerler
ve
ne zaman ki
oğlan doğar
 gelen muştı ile beraber
 anaya nur
 bulutlara kurşun yağar

Çiçekli giy yaz getir
Şallan da gel naz getir
Ölüm bizi bulmadan
Türkü ile saz getir

Buralarda
Ana yüreğini
Bir ayrılık
Bir yoksulluk
Bir de kızamık dağlar
Gece kokladığı
Tomurcuk dal gibi küçük bedene
 Güneş batmadan toprak yağar
akşam olur
 ana ağlar
 gökte bir yıldız kayar

Kalender Sever

Toprağın Türküsü Kış

Sert eser rüzgar
Beyaz yüksek bulutların gölgesi altında
Boz toprak hızla akar
serçeler yaylanır
 çıplak dalların ucunda
Korkak fındık faresi gibi yapraklar
Oradan oraya atlar
Yoğunsöğüt de kış başlar

Kar yağar üçüne
Şiir, gönül, yar üstüne
Gün doğar kar kalkar
Hasretliğin suçu ne?

Yazdan kalma
 kara kuru çocuklar
Çürümüş kavak kökleri üstünde
nemli güz yaprakları arasında
Topraktan göğe
 el gibi uzanan
 sütbeyaz mantar

ararlar
ve iri zeytin gözleri
İki doru kurşun gibi
 yoksulluğunu
 insan yüreğine saplarlar

Kar yağar kar içine
Ay doğar kar üstüne
Mendil beyaz kar beyaz
Mendilin suçu ne?

Elbistan'dan Malatya'ya kadar
kayalar,
 bulutların içinden göğe akar
ve yırtıcı kuşun en geniş kanatlısı
 bu kayaların üstünde kanat açar
ve gölgesi düştüğünde yere
En gözü kanlı kurt bile tarla sıçanı gibi kaçır
Böylesine çetin coğrafyada
 en yürek burkan
 insan
 korkak boz tavşan gibi yaşar

Kar yağar çayır üstüne
Çiçekler küstü mü ne?
Ben cahil sen cahil
Kardeşliğin suçu ne?

Dam boyu yağın kar
Güneşin altında
 beyaz bir derya gibi

insanın gözbebeklerini yakar
Zemheride
karın altından
gümüşten şırıl şırıl çay akar
ve ayın altında
sadece aç kurtlar
bütün gece av arar
/ yani bir an
nefesini tutsa aç kurtlar
Zaman
Duracak o an /

Kalender Sever

Tuğladan İki Göz Bir Evdi

Tuğladan iki göz bir evdi
Kapısında erik ağacı
Ekmek aslanın ağzında
O yoksuldu,
Su acı

Tuğladan iki göz bir evdi
Toprak rengi
Toprak gibi yarılan elleriyle
Okşadı başını çocuklarının
Bir bir uykuda sevdi

Kendi kendine söylendi
Çaldınız
Penceremden güneşi
Göğümden maviyi
Çok gördünüz
Bir somun ekmeği
İki göz evi

Ağarırken tanyeri
Toprak kokan elleri
Boğazında düğümledi ilmeği

'İnsanların sofrasından gülücüğü çalanlar
Gökten güneşi çaldınız, donacaksınız'

Not:

2010 Yılı Türkiye Manzaralarından...

Kalender Sever

Umut

Bir gelincik kanar kuytuya
Rüzgar taşır bayrağını
Doruğunda dağların
Umut ölmesin
Yaramı umuda sarın

Kalender Sever

Uzun Ayrılıklar

Ellerimi tut yeter
Uzun bir ayrılıktan sonra
El bile y¼rek gibi hisseder
Kocaman bir nasırdan da olsa
Kaldı ki
Öyle bir ateş ki
Y¼reğimdeki
İki insana
Birkaç asır yeter
Başka şeye benzemez
Uzun ayrılıklar
Uzun ayrılıklar
Adamı deli eder
İçini yakar
Ellerin titrer
Y¼reğin burkar
Bir dağ düşün ki
Doruğunda kar
Eriyen sensin
Nasıl eserse r¼zgar

.....

Kalender Sever

Üfür şairim üfür

Türkçem dile tutsak
Dil usa
Us hür
Usta şimşek çakar
Sözcük sözcük
Gümbür gümbür

Mavi göze tutsak
Göz denize
Deniz hür
Dalga dalga
Dilim dilim
Yel küfür küfür

Ben cana tutsak
Can bana
Bir ömür
Üfür şairim üfür

Kalender Sever

VahŖi Kapitalizm ve Gençliğim

On yedi yaŖında bir kızım
Karadan da kara yazım
Kalbimi gün gece sattım
IŖık gibi glgesizim

On yedi yaŖında bir kızım
Glgem kadar akılsızım
Ruhumu Ŗeytana sattım
Glgemden daha yalnızım

On yedi yaŖında bir kızım
Ne Ŗiirim var ne de sözüm
Kanadını yele veren
Bir serçe kadar güçsüzüm

On yedi yaŖında bir kızım
Bir aynam var, bir cimbizim
İçinizden biriyim
IŖıđımı elmasa sattım
Paradan daha kirliyim

On yedi yaŖında bir kızım
Yelkenlimin kanadı kırık
Mavi ttmyor denizim
Dmen kilitlemiŖ üstüme
vahŖi kapitalizm

On yedi yaŖında bir kızım
Ruhumu sattım
Aklımı oynattım
Kanadımı kırdım
Kıyıya vurdum

Kalender Sever

Veysel Amca'nın Tütünü

En büyük icadı bilmedi
Tek harf yazmadı
Tek harf silmedi
Ölesiye doymadı
Doyasıya gülmedi
-Sevdi mi?
Herkesin bildiği
Birini ölesiye sevdi:
Tütünü
O hırsız kedi
Her Allah'ın günü
Azar azar
Süt gibi
Ciğerini yedi

En büyük icadı bilmedi
Tek harf yazmadı
Tek harf silmedi
Adı Veysel'di
Latife olsun diye, kimi
Karani'yi de eklerdi
Yoktu tasası,
Tütünüydü tek derdi
Katran sarı bıyıkları altından
Zoraki bıçak ince gülerdi
-Sevildi mi?
Herkesin bildiği
Biri O'nu ölesiye sevdi:
Tütünü
O sabah tütmedi,
Bildi öldüğünü

Kalender Sever

Yağmur çiselerken yağmurla beraber gel

Yağmur çiselerken yağmurla beraber gel
Milyon kere milyon tane sebebin olur
Gözyaşlarını gizlemek istersen.
Bir tanem,
Yine de aklında olsun,
Kapım hep aralık olur,
Yağmur çiselerken

Yağmur çiselerken bulutlarla beraber gel
Sen gelirsen güneş açar yaz olur

.....
Yağmur çiselerken güneşle beraber gel
Gökkuşuğı başına taç olur

Kalender Sever

Yalan Üzerine

Tütse ele verir dumanı
Tütemez,
Yalan üzerine kurulan evin bacası
Mevsimler gelir geçer kapıdan
Bir yaradır
Kabuk bağlar her gece yeniden
Güneş doğar
Bir çiçek renginde kanar
Tazelenir acısı

Kalender Sever

Yalnızlık

Yalnızlık
Beni bölerken ikiye
Acırım yanibaşımdaki kişiye
Acırım
Hiçdeğilse o
Yalnız kalmasın diye

Kalender Sever

Yangınların Acısı

Bir tohum bilinciyle toprağı avuçlasam
Haykırsa avucumda yaprak
Ağacı anlasam
Ve sonra
Bir insanın duyabileceğı en büyük utançla
Yangınların acısını ta yüreğimde duyarak
Eğilsem
Konuşsam bir ağaç gibi
Yem yeşil
Susarak

Kalender Sever

Yaşadım Yarım Yüzyıl

Yaşadım yarım yüzyıl
Güzelim yılları savurarak
İşte kapıyı çalıyor
Elli bir
Tak tak tak

Kalender Sever

Yaşamak Taraf Olmaktır Biraz

Yaşamak taraf olmaktır
Siyah ya da beyaz
Ama gri inkar etmektir
Kendini biraz

Yaşamak dokunmaktır biraz
Bir dalda
Dudak dudağa
İki kiraz

Yaşamak paylaşmaktır
Bir anı
Bütün kainatla
Bir rengi
Dört mevsim
Bütün hayatla biraz

Yaşamak var olmaktır
Var olmak taraf olmaktır
Taraf olmak sevmektir biraz

Not:
Kutlamak kolaydır sevgilini
Başkasının elinde büyüyen çiçekle
Elinden geliyorsa kendin büyüt
Yüreğin yetiyorsa kendi şiirini yaz

Eşime.14 Şubat 2008

Kalender Sever

Yaşasın evli bekarlık

Sofra,
Yemek
Aklım Bulaşık
Ev ve Ben
Fena dağıttık
Birimiz şair
Diğeri karışık

Çarşı
Pazar
Ekmek tuz
Temizliği kim takar
Odasında Simge kız
Bulaşık yıkamış yazar
İlke Şerife halasında yalnız

Çare değil
Bu dağınıklığa
Ne felsefe
Ne fizik
İş başa düştü
Bir kere
Yaşasın evli bekarlık!
Yaşasın temizlik!

Kalender Sever

Yedi Kırmızı Karanfil

Kış günü yedi fidan
Yedisi de baharında
Yedi kırmızı karanfil
Kanar Ankara'nın karına

Hangi baca içeri tüter?
Ölüm bu yaptığın hile
Toplasan yedisinin yaşını
İki yetmiş etmez bile

Bir Ocak kış günü
Yedi fidan yanyana
Yedi kırmızı karanfil
Kanar Ankara'nın karına

Konuk geldiğiniz evden
Gitmek varken güle güle
Konuk geldiğiniz evden
Gitmek ha ö(y) le ö(y) le

Kalender Sever

Yeri örtende beyaz

Yeri örtende beyaz
Aklıma düşer gözlerin
Bir çocuğun misketini özlediği gibi
İçim ısınır
Seni özlerim

Yeri örtende beyaz
Mavi tüter burnuma
Alır başımı giderim
Dümeni kilitli gemi gibi
Maviyi yırtarak

Yeri örtende beyaz
Ben mavi yerim

Kalender Sever

Yıldız Dikimi Mevsimi

Ormanların gözyaşlarını çalan
Bulut gözlüm
Okyanuslardan yansıyan
Güneş ışığı için
Ağlama
Göğün sadık bahçıvanı
Yıldız dikimi mevsimi
Sen uyuyorsun ama
Ve sen
Kapımı çalan
Dalgalar adını yazmadan kuma
Lodosla beraber gel
Önümüz bahar
Söz
Bu akşam uyumam

Kalender Sever

Yine Londra

Yine Londra
Yine yar
Renkler serhoş
Ankara zilzurna bahar

Zaman akıyor
Geçiyor yıllar
Kaç kış özledim
Bu sevdiğim kaçınıcı bahar

Kalender Sever

Yüreğindeki Kor

Sevgi tütmez bacası evinin
Isıtmaya yetmiyorsa yüzünü yüreğindeki kor
Uzun bir kıştır koca ömrün
Günün dünden zor

.....
Kalender Sever

Yüregini Koparanların Türküsü

Çevir yüzünü güneşe
Bahar yüzlüm
Uzat iki elini
İki beyaz güvercin gibi
Karanlığa inat
Kopar yüreğini
Kocaman
Sonsuz maviliğe at

Çevir yüzünü güneşe
Deniz gözlüm
İki eli
İki yaralı beyaz güvercin gibi
Kanat
Kopar yüreğini
Kocaman
Sonsuz maviliğe fırlat

Çevir yüzünü güneşe
Elsiz
Yüreksiz
Namluya sür gövdeni
Kopar yüreğini
Kocaman
Sonsuz maviliği
Korkuyu kuşat

Kalender Sever

Zamanlar Vardır

Zamanlar vardır
Herkes bir bir sınanır
Bir nehirden karşıya geçer gibi
Kimi kapılır gider
Kimi sadece ıslanır

Zamanlar vardır
İnsan düşünene inanır
Sunulan iki şeyden birini seçer gibi
Hayali güldürür
Yaşadığın ağlatır

Zamanlar vardır
Tünelin ucu ışır
Bir derin uykudan sıçrar gibi
Gece bölünür
Hayal gerçeğe karışır

Zamanlar vardır
Dibe çekilirsin ağır ağır
Bir top ışık yere düşmüş gibi
Bin parçan bin yere dağılır

Kalender Sever

Zehirli Guatr

Şair dostum iletisinde diyor ki
"Nerelerdesin?
Aylardır ne salamın var
Ne de iki söz ettin,
Velhasıl çıkmıyor sesin"

Sevgili vefakâr şair dostum
Bütün derdim zehirli guatr
Meğer ne mendebur hastalıkmiş
Yuvalandı mı boğazına insanın
Ne hal dinliyor ne de hatır

Yıktım şair dostların sırtına
Dünyanın bütün derdini
Ey illet!
Beni geç
İki söz etmeden batan güne ve
Şair arkadaşlara ayıptır

Kalender Sever

Zerre Kadar

Zerre kadar götüremezsin
Dokunduğun her Şey
Bu dűnyaya ait
Öyle ki
Ne sen muktedirsin
Ne de kefen müsait

Bir nefestir
Bütün variyet
Ne alırken
Ne de verirken yoktur keyfiyet

.....

Kalender Sever